

In dit document is beschreven welke wetgeving van belang is voor de BHV. In het document wetsteksten is de letterlijke tekst van relevante wetsartikelen opgenomen.

Informatie wet- en regelgeving BHV¹

Wet- en regelgeving	Handige websites
Europese wet- en regelgeving	http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:31989L0391:NL:HTML
Arbeidsomstandighedenwet en overige regelgeving over arbeidsomstandigheden	www.arboportaal.nl
Alle wetgeving	www.overheid.nl
Woningwet, gebruiksbesluit, Wabo	www.vrom.nl
Wet veiligheidsregio's	www.minbzk.nl
Wet- en regelgeving rond gevaarlijke stoffen	www.minszw.nl www.vrom.nl

De wet- en regelgeving rond BHV is gebaseerd op:

- De Europese Kaderrichtlijn Veiligheid en Gezondheid op het werk (89/391/EEG). De Nederlandse wetgeving voor bedrijfshulpverlening komt voort uit de Europese Kaderrichtlijn Veiligheid en Gezondheid op het werk (89/391/EEG). In deze richtlijn zijn de verplichtingen van werkgevers met betrekking tot de veiligheid en gezondheid van werknemers beschreven. In deze richtlijn zijn ook bepalingen over de BHV opgenomen. In de Arbo-wet 2007 en het Arbo-besluit 2007 is de Europese kaderrichtlijn vertaald naar de Nederlandse situatie.
- De zorgplicht van de werkgever voor de veiligheid en gezondheid van een werknemer (art. 7:658 Burgerlijk Wetboek) en de Arbo-wet.
- De Arbo-wet (1998/2007) vormt het algemeen wettelijk kader. Voor de BHV meest relevante artikelen zijn artikel 3 'Arbo-beleid', artikel 5 'Inventarisatie en evaluatie van risico's', artikel 8 'Voorlichting en onderricht', artikel 15 'Deskundige bijstand op het gebied van bedrijfshulpverlening', artikel 15a 'Informatierechten deskundige werknemers en personen, bedrijfshulpverleners en Arbo-diensten'.
- Het Arbeidsomstandighedenbesluit (Arbo-besluit)
Het Arbo-besluit stelt eisen aan voorzieningen in noodsituaties: vluchtwegen en nooduitgangen en het veilig gebruik daarvan, brandmelding en brandbestrijding,

¹ Het NIBHV besteedt de grootst mogelijke zorg aan de inhoud van de tekst, maar aanvaardt geen aansprakelijkheid voor eventuele inhoudelijke fouten.

noodverlichting en het redden van drenkelingen. Het Arbo-besluit beschrijft ook waaraan Eerste Hulpverleners moeten voldoen. In de Arbo-besluitregels is regelgeving opgenomen over de verplichtingen bij het risico op verstikking, bedwelming en vergiftiging (3.5g-2).

- De wet op Ondernemingsraden (WOR) geeft instemmingsrecht aan de ondernemingsraad (OR) en Personeelsvertegenwoordiging (PVT) bij de regelingen op het gebied van BHV. De WOR bepaalt dat voor bedrijven die géén OR of PVT hebben, over de organisatie van de BHV overleg dient plaats te vinden met belanghebbende werknemers.
- In de Arbo-wet zijn zoveel mogelijk doelvoorschriften opgenomen voor het beschermingsniveau voor werknemers. Werkgevers en werknemers stippelen samen, in Arbo-catalogi, de weg uit waarlangs dat beschermingsniveau wordt bereikt. Zij maken bijvoorbeeld afspraken over de inrichting van werkplekken of gedragsregels voor veilig werken.
- De Arbeidsinspectie heeft overigens ook eigen interne richtlijnen. In de branchebrochures staat hoe de handhaving op het gebied van BHV plaatsvindt. Op de website van de Arbeidsinspectie (www.arbeidsinspectie.nl) kunt u de branchebrochures downloaden.

Overige relevante wet- en regelgeving

De bedrijfshulpverlening moet ook in overeenstemming zijn met andere wet- en regelgeving die op uw bedrijf van toepassing is. Voor elk gebouw gelden eisen ten aanzien van de brandveiligheid. De brandveiligheid is geregeld in de Woningwet, het Besluit Gebruik Bouwwerken, de gebruiksvergunning en de brandbeveiligingsconcepten.

- **Woningwet**

In de Woningwet wordt aan de gemeenten een belangrijk instrument aangereikt om de brandveiligheid van gebouwen te bevorderen: Het Bouwbesluit. In het Bouwbesluit staan de bouwtechnische eisen bepaald voor de brandpreventie van bouwwerken (hoofdstuk 2, m.n. afdeling 2.11 – 2.23).

- **Het Besluit Brandveilig Gebruik Bouwwerken ofwel het Gebruiksbesluit**

Het Gebruiksbesluit stelt landelijk eenduidige regels voor het brandveilig gebruik van gebouwen. Het Besluit stelt brandveiligheidseisen die voor iedereen in elke gemeente gelijk zijn. Daarmee komt een eind aan (onnodige) verschillen tussen plaatselijke bouwverordeningen. In tachtig procent van de gevallen komen algemene regels voor bouwwerken in combinatie met een meldingsplicht in de plaats van de gebruiksvergunning. Een melding moet minstens vier weken voor het gebruik van het gebouw worden gedaan. Na de melding kunnen gemeente of brandweer controleren of aan de brandveiligheidseisen is voldaan. Dat scheelt aanzienlijk in tijd voor bedrijven terwijl de brandveiligheid niet minder wordt, omdat altijd aan de regels moet worden voldaan.

- Het Gebruiksbesluit verplicht een aantal categorieën van bedrijven tot het hebben van een brandmeldinstallatie met daaraan gekoppeld de verplichting tot het opstellen van ontruimingsplannen. Deze verplichting kan -indirect- van invloed zijn op de BHV-organisatie. De wijze waarop het ontruimingsplan wordt ingericht is vrij, met uitzondering van de kinderopvang. De kinderopvang is verplicht het ontruimingsplan in te richten conform de NTA 8112.

De categorieën die een gebruiksvergunning nodig hebben, zijn:

- Gebouwen waar bedrijfsmatig of in het kader van verzorging nachtverblijf wordt verschaft aan meer dan 10 personen (zoals hotels, pensions, verpleeg- en verzorgingshuizen en ziekenhuizen)
- Gebouwen waarin dagverblijf wordt verschaft aan meer dan 10 personen jonger dan 12 jaar of meer dan 10 lichamelijke of verstandelijke gehandicapte personen (zoals dagopvang gehandicapten, kinderopvang en basisscholen).

Andere gebouwen waarin meer dan 50 personen tegelijk aanwezig kunnen zijn, hoeven geen vergunning aan te vragen. Zij hebben wel een meldingsplicht en dienen zich ook te houden aan de bepalingen in het Gebruiksbesluit.

Het Gebruiksbesluit hanteert dezelfde brandveiligheidsregels als de Modelbouwverordening van de VNG, op enkele punten na. Nieuw zijn uniforme regels bij kamerverhuur en voor de opslag van niet-milieugevaarlijke brandbare stoffen, zoals hout.

De bedoeling is de procedure voor de gebruiksvergunning en gebruiksmelding te zijner tijd in te bedden in de procedure van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo).

- **Omgevingsvergunning (Wabo)**

De Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) brengt circa 25 regelingen samen die de fysieke leefomgeving betreffen. Het gaat hierbij om bouw-, milieu-, natuur- en monumentenvergunningen, die opgaan in één vergunning, de zogenaamde Omgevingsvergunning. Zo hebben burgers en ondernemers nog maar te maken met één loket, één beschikking en één procedure. De aanvraag kan digitaal worden gedaan en behandeld.

Als de ICT naar behoren werkt, wordt de omgevingsvergunning op 1 juli 2010 ingevoerd.

De omgevingsvergunning is van toepassing voor alle bedrijven die toestemming van de overheid nodig hebben voor het verrichten van activiteiten die gevolgen hebben voor de leefomgeving. Het gaat dan bijvoorbeeld om bouwen, verbouwen, slopen, aanleggen, kappen en activiteiten waar nu een milieuvergunning voor nodig is.

Een groot aantal vergunningen op het gebied van bouwen, ruimtelijke ordening en milieu wordt in één omgevingsvergunning samengevoegd. Het gaat onder andere om de volgende vergunningen:

- Aanlegvergunning
- Bouwvergunning
- Flora- en Faunawet, vergunning
- Gebruiksvergunning (en gebruiksmelding)
- Inritvergunning of uitwegvergunning
- Kapvergunning
- Milieuvergunning
- Monumentenvergunning
- Natuurbeschermingswetvergunning
- Reclamevergunning
- Sloopvergunning.

De omgevingsvergunning kan worden aangevraagd door middel van één aanvraag bij één digitaal loket, het Omgevingsloket Online. Op dit digitale loket kan ook de vergunningcheck worden gedaan en een melding worden gedaan. Er gaat één procedure gelden waarop één besluit volgt. Voor beroep tegen dat besluit zal er één beroepsprocedure zijn.

Voor het aanvragen van een omgevingsvergunning kan men in de meeste gevallen terecht bij de gemeente (omgevingsloket). Er komt een digitaal aanvraagformulier. De indieningsvereisten, procedure en toetsingscriteria waaraan moet worden voldaan, zijn afhankelijk van de activiteit(en) die men gaat verrichten.

- **Brandbeveiligingsconcepten**

De brandbeveiligingsconcepten bevatten richtlijnen voor de brandveiligheid van een bepaald type gebouw. De inhoud van deze visiedocumenten is echter verouderd door veranderende wetgeving, maar kunnen soms nog wel nuttige aanwijzingen bevatten. Elk concept biedt een overzicht van brandveiligheidsmaatregelen en -voorzieningen (onder andere BHV) die voor het betreffende gebouwtype noodzakelijk zijn. De richtlijnen uit brandbeveiligingsconcepten zijn mede bepalend voor de opzet van de BHV. U kunt de brandveiligheidseisen uit de brandbeveiligingsconcepten gebruiken bij het uitvoeren van de RIE. De brandbeveiligingsconcepten worden momenteel bijgesteld en er vindt een herwaardering van de richtlijnen plaats.

Er zijn brandbeveiligingsconcepten uitgegeven met betrekking tot:

- cellen en cellengebouwen,
- gezondheidszorggebouwen
- woningen en woongebouwen
- gebouwen met een publieksfunctie
- industriegebouwen
- beheersbaarheid van brand
- logies en bijzondere woongebouwen
- kantoor en onderwijsgebouwen

Meer informatie over de brandbeveiligingsconcepten is te vinden op de website van het Nederlands Instituut voor Fysieke Veiligheid Nibra (www.nifv.nl).

De eisen uit bovenstaande wet- en regelgeving maken onderdeel uit van uw RIE. Als een bedrijf niet of onvoldoende aan de wettelijke eisen voor bedrijfshulpverlening heeft voldaan, dan kan de Arbeidsinspectie sancties opleggen (waarschuwing, eis tot naleving, boete).

- **Wet veiligheidsregio's**

De Wet veiligheidsregio's heeft als centraal doel de rampenbestrijding en crisisbeheersing te verbeteren. Hoewel veiligheid bij uitstek een lokale verantwoordelijkheid is, zijn veel gemeenten te klein om een ramp of crisis te bestrijden. Door de brandweezorg, de geneeskundige hulpverlening bij ongevallen en rampen, de rampenbestrijding en crisisbeheersing en de politie op regionaal niveau bijeen te brengen wordt niet alleen de slagkracht vergroot, maar wordt ook eenheid, eenduidigheid en eenvoud in de aanpak bereikt.

Het voorstel biedt de grondslag voor het instellen van een gemeenschappelijke regeling waaraan de uitvoering van brandweertaken en taken in het kader van de geneeskundige hulpverlening bij ongevallen en rampen worden opgedragen.

Daarnaast regelt de wet dat het regionale bestuur een coördinerende rol vervult bij de bestrijding van rampen en de beheersing van een crisis door zowel afstemming tussen partners binnen de veiligheidsregio als daarbuiten te organiseren en faciliteren. Het bestuur van de veiligheidsregio stelt daarvoor een GHOR-organisatie in. De veiligheidsregio heeft dezelfde schaal als de politieregio. Dat maakt ook samenwerking met de politie makkelijker.

De wet integreert de Brandweerwet 1985, de Wet van 1 november 2007 tot wijziging van de Brandweerwet 1985 in verband met het verzekeren van de kwaliteit van brandweerpersoneel en de verbreding van de wettelijke taken van het Nederlands instituut fysieke veiligheid, de Wet geneeskundige hulpverlening bij ongevallen en rampen (Wet GHOR) en de Wet rampen en zware ongevallen (Wrzo). Deze wetten worden ingetrokken. Onderwerpen met betrekking tot de ambulancezorg worden geregeld in de Wet ambulancezorg.

Aanvullende wet- en regelgeving gevaarlijke stoffen

Bedrijven die werken met gevaarlijke stoffen vallen onder aanvullende wet- en regelgeving (Wet Milieubeheer, Wet Milieugevaarlijke stoffen, Wet Gewasbestrijdingsmiddelen en biociden, Milieuvergunningen ATEX, ARIE, Register Risicosituaties Gevaarlijke stoffen).

Raadpleeg voor meer informatie de websites van het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (www.minszw.nl) en het ministerie van VROM (www.vrom.nl). In het BHV-plan dient aandacht te worden besteed aan de gevaarlijke stoffen in het bedrijf: de opslag, instructie aan medewerkers en procedures bij incidenten met gevaarlijke stoffen.

In het document 'Wetteksten' op de cd-rom zijn alle relevante wetsartikelen en andere bepalingen opgenomen.